

CHA
ΑΠΟ ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ
ΤΗΣ ΖΩΗΣ.

ΒΙΒΛΙΟ 5.

RENÉ CHAUGHY :

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΚΛΑΒΑ.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΛΟΓΟΣ

ΣΤΑΜΟΥ ΖΕΡΒΟΥ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

60 Centimes

ΤΟ ΤΥΠΩΣΑΝ
ΤΑ "ΓΡΑΜΜΑΤΑ".
ΑΘΕΣΑΝΤΡΕΙΑ, 1917.
ΜΙΣΟ ΦΡΑΓΚΟ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΠΟ ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ
ΤΗΣ ΖΩΗΣ.

ΒΙΒΛΙΟ 5.

RENÉ CHAUGHY :

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΚΛΑΒΑ.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΛΟΓΟΣ

ΣΤΑΜΟΥ ΖΕΡΒΟΥ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΤΟ ΤΥΠΩΣΑΝ
ΤΑ "ΓΡΑΜΜΑΤΑ".
ΑΛΕΞΑΝΤΡΕΙΑ, 1917.

ΜΙΣΟ ΦΡΑΓΚΟ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

«Ἡ γυναῖκες μένουν σ' ὅλη τους τὴ ζωὴ μεγάλα παιδιὰ, κάτω τὸ διάμεσο μεταξὺ τοῦ παιδιοῦ καὶ τοῦ ἀνδρός».

SCHOPENHAUER.

Γιατί ἡ γυναῖκα δὲν μπόρεσε νὰ φθάσῃ ἐκεῖ ποῦ ἔφθασεν ὁ ἄντρας; Εἶνε ἀνέμπορη γιὰ τὸν ἄνδρα ἢ δὲν θέλει; Εἶνε τὸ αἰώνιο ζήτημα ποῦ ἀπασχολεῖ τὴν ἀνθρωπότητα χρόνια τώρα. Ὁλόκληροι αἰῶνες πέρασαν, γενεές καὶ γενεές διαβῆκαν κι' ὅμως μ' ὅλη τὴ πρόοδο, μὲ ὅλο τὸ πολιτισμὸ τὸ ζήτημα ἔμεινεν ἅλυτο, ὅπως δυστυχῶς ἅλута ἔμειναν τὰ περισσότερα κοινωνικὰ ζητήματα. Μιὰ λύση δὲν ἔρχεται παρὰ ὕστερα ἀπὸ πολλὰς θυσίας καὶ μεγάλους ἀγῶνες. Εἶνε λοιπὸν σὲ θέσῃ ἡ γυναῖκα νὰ παλέψῃ γιὰ τὴν σωτηρίαν της, γιὰ τὴν ἐλευθερίαν της; εἶνε σὲ θέσῃ νὰ ἀναποδογυρίσῃ τὴν σημερινήν κατάστασιν ποῦ τὴν πνίγει ἀλύπητα; Ἄν εἶνε σὲ θέσῃ, ἂν αἰσθάνεται τὸν ἑαυτὸ της ἱκανὸ νὰ ἀναλάβῃ τὸν βαρὺ αὐτὸν ἀγῶνα, τότε τὸ ζήτημα λύθηκε. Γιατί πρέπει νὰ καταλάβῃ μιὰ γιὰ πάντα ἡ γυναῖκα πῶς αὐτὴ ἡ ἴδια ἐδημιούργησε τὴν ἐλευσινὴν της θέσιν ἀπέναντι τοῦ ἀνδρός, καὶ ὅτι αὐτὴ ἡ ἴδια ὀφείλει νὰ τὴν διορθώσῃ. Ὁ καθένας μας τόσο ἄντρας ὅσο καὶ γυναῖκα ἔχει τὴν μανίαν νὰ ἐπιβάλεται, νὰ ἐξουσιάζῃ. Προσεφέρθηκε λοιπὸν ἡ γυναῖκα

σκλάβα στὸν ἄνδρα, αὐτὸς δὲν ἀρνήθηκε νὰ τὴν λάβῃ ὑπὸ τὴν προστασία του. Τώρα, ἂν ἡ προστασία αὐτὴ μετεβλήθηκε ἀργότερα σὲ κτηνώδεια προστυχία, ποιὸς φταίει ; γιατί ἡ γυναῖκα νὰ μὴ μπορέσῃ στὰ περασμένα χρόνια, τὸν καιρὸ ποῦ οἱ ἄνθρωποι ζοῦσαν μέσ' τὰ δάση, νὰ ζήσῃ ἐντελῶς ἀνεξάρτητη, μακριὰ ἀπὸ τὴν προστασία, μακριὰ ἀπὸ τὴν κηδεμονία τοῦ ἀντρός ; ὅπως ζοῦν σχεδὸν ὅλα τὰ ζῶα ; μήπως καὶ αὐτὰ δὲν γεννοῦν ; μήπως καὶ αὐτὰ δὲν ἀνατρέφουν τὰ μικρά τους ;

Μονάχη τῆς ἡ γυναῖκα σκλαβώθηκε, γιατί μονάχη τῆς νὰ μὴ ξεσκλαβωθῇ ; Ἡ ἀλήθεια εἶνε πῶς δὲν θὰ μπορέσῃ νὰ τὸ κάμῃ μὲ τὴν ἴδια εὐκολία ποῦ σκλαβώθηκε, γιατί ἡ σκλαβιά αὐτὴ ζημώνεται μὲ πόνο καὶ μὲ δάκρυ. Κι' ὅτι ζημώνεται μὲ πόνο καὶ μὲ δάκρυ εὐκολα δὲν γκρεμίζεται.

Ἡ γυναῖκα πρέπει νὰ θελήσῃ νὰ ἐλευθερωθῇ καὶ θὰ ἐλευθερωθῇ, πρέπει νὰ θελήσῃ νὰ ζήσῃ καὶ θὰ ζήσῃ.

Δὲν μπορῶ νὰ ἐννοήσω γιατί οἱ ἄνθρωποι ἀποροῦν ὅταν βλέπουν ὅτι ὁ γάμος δὲν κάνει τίποτα ἄλλο παρὰ δυὸ δυστυχισμένους ὑπάρξεις, καὶ ὅμως τὸ πρᾶγμα εἶναι φανερώτατο. Ἀπὸ τὴν στιγμή ποῦ θὰ γεννηθῇ ὁ ἄντρας καὶ ἡ γυναῖκα πέρνουν δυὸ διάφορους δρόμους : ὁ ἄντρας σπουδάζει, ταξιδεύει, βλέπει καινούργια ἥθη καὶ ἔθιμα, ἀγαπάει πολλὰς φορὲς στὴν ζωὴ του, ἱκανοποιεῖ ὅλα του τὰ πάθη, δὲν ἀφίνει ἀνικανοποίητη καμμιὰ ἀπὸ τίς ἐπιθυμίες του. Μαθίνει τί θὰ πεῖ ζωὴ, τί θὰ πεῖ ἀλήθεια καὶ ψέμα, καλωσύνη καὶ κακοςύνη. Ἡ πεῖρα τῆς ζωῆς τὸν πλάθει μὲ τὰ δυνατά της χέρια, τοῦ δίνει τὴν κατεύθυνση, τοῦ μαθίνει τὸν ἀληθινὸ του προσορισμό. Κι' ἔτσι δυναμωμένος, ἀπὸ τὴν πεῖρα, ἀηδιασμένος ἀπὸ τίς καταχρήσεις, παντρεύεται τί ; ἓνα κορίτσι μὲ ὀρισμένες γνώσεις, ποῦ ἔζησε ὡς αὐτὴ τὴν ἡλικία πότε ὄνειροπο-

λόντας ωραίους πρίγκηπες, και τότε παλεύοντας με τὰ πάθη της με τῆς ἀνικανοποίητες αἰσθήσεις της, ἕνα κορίτσι ποῦ δὲν ἔμαθε ποτὲ τί θὰ πῇ ζωὴ, τί θὰ πῇ ἡδονή, τί θὰ πῇ ἀηδία, ἕνα κορίτσι ποῦ τώρα μόλις μπαίνει στὴ ζωὴ.

Δηλαδή ἐκεῖ ποῦ τελειώνει ὁ ἄντρας ἀρχινᾷ ἡ γυναῖκα. Γύρευε τὴν εὐτυχία της ἐκεῖ ποῦ ὁ ἄντρας δὲν βρίσκει πειὰ παρὰ ἀηδία. Ἐδῶ ἔχουν τὴν ρίζα τοὺς ὅλες οἱ δυστυχίες τοῦ οἰκογενειακοῦ βίου: Ὁ ἄντρας ἔζησε ἡ γυναῖκα θέλει νὰ ζήσει.

Ποιοὶ νόμοι φυσικοί, ποιά λογικὴ, ποιά ἠθικὴ, ἐνομοθέτησαν πῶς ἡ γυναῖκα πρέπει στὸ γάμο νὰ προσφέρει τὴν παρθενιά της σ' ἕνα ἄντρα κουρασμένο και ἀηδιασμένο πειὰ ἀπὸ τῆς καταχρήσεως ἀπὸ τὸν κόρο;

Πρέπει ἡ γυναῖκα νὰ ζήσει ὅπως ὁ ἄντρας. Γιατί νὰ μὴ ἀγαπήσῃ, γιατί νὰ μὴ δοκιμάσῃ ὅλες τῆς ἀπολαύσεις τῆς ζωῆς; γιατί νὰ μὴ ἱκανοποιηθῇ ὅλες τῆς τῆς θορέξεις; γιατί νὰ μὴ γνωρίσῃ τὸν κόσμο; Κατὰ τί σὰς παρακαλῶ θὰ βλάβῃ τὸ μητρικὸ καθήκον, κατὰ τὸ ὁποῖο εἶνε καμωμένη ἡ γυναῖκα; τοῦναντίον θὰ ξέρῃ νὰ ἀναθρέψῃ τὰ παιδιὰ της καλλίτερα, γιατί θὰ ξέρῃ τότε τί θὰ πῇ ζωὴ. Τότε μόνο ὁ γάμος θὰ εἶνε ἀληθινὴ εὐτυχία δυὸ ὑπάρξεων. Τότε μόνο ὁ ἄντρας θὰ ἐννοῇ τὴν γυναῖκα και ἡ γυναῖκα τὸν ἄντρα. Τότε μόνο θὰ μποροῦν νὰ μοιράζονται και οἱ δυὸ τὰ βάρη και τοὺς πόνους τῆς ζωῆς. Τότε μόνο ἡ γυναῖκα θὰ πάψῃ νὰ εἶνε σκλάβα τοῦ ἄντρα, τότε μόνο θὰ πάψῃ νὰ ἐπαναλαμβάνεται ἡ σονάτα τοῦ Κρούτσερ.

Ἡ φρικιαστικὴ αὐτὴ κατάσταση πρέπει νὰ πάψῃ. Πρέπει ἡ γυναῖκα ν' ἀνεβῇ. Πρέπει ἀπὸ ἐξωτερικὴ νὰ γίνῃ ἐσωτερικὴ. Πρέπει νὰ μάθῃ νὰ ἐκτιμᾷ τὸν ἑαυτὸ της.

Ἄν αἰῶνες τώρα ἔμεινε σκλάβα, ἂν ὑπόφερε, ἂν ἐπόνεσε,

φταίει ή ίδια γιατί δέν ήθέλησε ποτέ νά εκτιμήση τόν έαυτό της. Ή γυναίκα, όπως και ό άντρας γεννήθηκε γιά νά είνε ελεύθερη. "Ας αγωνισθῇ λοιπόν γιά τήν ελευθερία της έστω κι' άν πρόκειται νά θυσιασθῇ.

Ή γυναίκα υπόκειται στους ίδιους νόμους μέ τόν άντρα, γι' αυτό πρέπει νά αποκτήσῃ και τά ίδια δικαιώματα.

Ή μόνη δικαιολογία τοῦ άντρός είνε ότι ή γυναίκα δέν ύπηρετεῖ στό στρατιωτικό, ἀλλά είνε δικαιολογία αὐτή; μήπως δέν φέρνει ολόκληρους έννέα μήνες τό βάρος τοῦ παιδιοῦ; μήπως δέν κινδυνεύει διαρκῶς νά πεθάνῃ; μήπως δέν ἔχει τήν κολοσσιαία φροντίδα τῆς ἀνατροφῆς τοῦ παιδιοῦ μας; Τί περισσότερο θέλουμε; Ποιός μᾶς βεβαιώνει ότι σέ μακρυνό μέλλον ἡ κοινωνικές συνθήκες δέν θά ἀλλάξουν; Ποιός μᾶς βεβαιώνει ότι τό στρατιωτικό και οἱ πόλεμοι θά εξακολουθοῦν νά ὑπάρχουν;

Τούς φυσικούς ὁμως νόμους καμιά δύναμη δέν θά μπορέσῃ νάλλάξῃ, και ή γυναίκα θά είνε πάντοτε ἐκείνη ποῦ θά γεννᾷ και θά ἀναθρέφῃ τό παιδί μας. Τί περισσότερο γυρεύουμε;

Γιά νά μπορέσετε νά παλέψετε νικηφόρα μέ τόν άντρα, πρέπει ν' άνεβῆτε στό ίδιο σκαλί ποῦ βρίσκεται αὐτός. Ἀλλά γιά ν' άνεβῆτε ἐκεῖ πάνω πρέπει πρῶτα νά κτυπήσετε ἀλύπητα, πρέπει νά κόψετε σύριζα πολλές συνήθειες και πολλές ἀδυναμίες ποῦ σᾶς κυριεύουν.

Πρέπει νά μάθετε νά βλέπετε μακρυνά, πολύ μακρυνά, και ὄχι μόνο ὅτι βρίσκεται κάτω ἀπό τά μάτια σας.

Πρέπει νά μάθετε νά δίνετε προσοχή στό σοβαρό μέρος τῆς ζωῆς και ὄχι στό μέρος ποῦ ἐδίνετε ὡς τώρα προσοχή. Δηλαδή πρέπει νά μάθετε πῶς νά μορφώσετε τό μυαλό και τόν χαρακτήρα σας και ὄχι πῶς καλλίτερα νά

βαφτιῆτε, πρέπει νὰ μάθετε πῶς νὰ ἀναθρέψετε τὸ παιδί σας καὶ ὄχι πῶς καλλίτερα νὰ στολισθῆτε.

Πρέπει νὰ μάθετε νὰ ζῆτε γιὰ τὸν ἑαυτό σας καὶ ὄχι γιὰ τοὺς ἄλλους γιατί καὶ σεῖς ἢ ἴδιες θὰ ἐννοήσετε πῶς δὲν ζῆτε παρὰ γιὰ τοὺς ἄλλους.

Πρέπει νὰ ἐννοήσετε τί θὰ πῇ πνεῦμα.

Δὲν ἀρκεῖ νὰ ἔχετε τὴν σχετικὴ ἐξυπνάδα, τὴν ἐξυπνάδα ποῦ ἔχουν ὅσοι δὲν εἶνε βλάκες. Δὲν ἀρκεῖ νὰ ἔχετε τὴν σχετικὴ εὐφράδεια, δὲν ἀρκεῖ νὰ ξέρετε νὰ κάμετε διαρκῶς καλαμπούρια. Πρέπει νὰ μάθετε νὰ σκέφτεσθε. Πρέπει νὰ μὴ χάνετε ποτὲ τὸν ἑαυτό σας, ἀπομακρύνεσθε ἀπ' τὸ φυσικό, ἀπ' τὴν ἀλήθεια καὶ ἀναγκαστικῶς γίνεσθε γελοῖες. Πρέπει νὰ μάθετε νὰ ζῆτε στὸ παρὸν καὶ ὄχι στὸ παρελθὸν καὶ στὸ μέλλον. Γιατὶ σχεδὸν ὅλες σας δὲν ζῆτε παρὰ μὲ τὴν ἀνάμνηση τῶν ὡραίων ἡμερῶν ποῦ πέρασαν καὶ τὴν ὄνειροπόληση τῶν ὡραίων ἡμερῶν ποῦ θάλλουν. Τὸ παρὸν σὰς παρουσιάζεται σὰν κατὰ βίαιον, κατὰ τὸ ἀσφατο, κατὰ τὸ ἀνύπαρκτο. Κι' ὁμως τὸ παρελθὸν ἔφυγε γιὰ πάντα τὸ μέλλον εἶνε ἄγνωστο. Μόνο τὸ παρὸν εἶνε ἀληθινόν, πραγματικό... Στὸ παρὸν ὑποφέρετε χαρὲς καὶ λύπες, πόνους καὶ ἐλπίδες... Τὸ παρὸν σὰς δημιουργεῖ... Κι' ὁμως σχεδὸν πάντοτε λείπει ἀπ' τὴν ζωὴ σας καὶ τί συμβαίνει, νομίζετε; κατορθώνετε ζῶντας στὸ παρελθὸν καὶ στὸ μέλλον νὰ μὴ ζῆτε ἀληθινὰ οὔτε μιὰ στιγμὴ.

Πρέπει ὅταν ζῆτε μ' ἓνα ἄντρα, νὰ μάθετε νὰ ζῆτε ἀπὸ τὴν ζωὴ τὴν δική σας καὶ ὄχι νὰ γυρεύετε ν' ἀντλήσετε ζωὴ ἀπὸ τὸν ἄντρα αὐτόν. Μάλιστα δὲ ὅταν ἐννοήσετε ὅτι αὐτὸς ὁ ἄντρας δὲν ἔχει ἀρκετὴ ζωὴ μέσα του νὰ φροντίσετε νὰ τοῦ δώσετε. Ἡ ἀδυναμία σας αὕτη, τοῦ νὰ μὴ μορεῖτε δηλαδὴ νὰ ζῆτε, ἀντλῶντας ζωὴ ἀπὸ μόνον τὸν ἑαυτό σας, εἶνε ἡ αἰτία τῶν τόσων φρικιαστικῶν σκηνῶν ποῦ βλέπουμε

καθημερινά στη ζωή μας. Γιατί να μὴ προρέσετε νὰ ζή-
σετε ἂν δὲν ἀνλτήσετε ζωὴ ἀπὸ τὸν ἄντρα, ἀπὸ ἄντρα ποῦ
πολλὲς φορὲς δὲν ἔχει οὔτε στάλαγματιὰ ζωῆς μέσα του,
ἀπὸ ἄντρα γιομάτο ἀπὸ προστυχιά καὶ ἀνηθικότητα; Τὸ
ἀποτέλεσμα εἶπε, νὰ χάσετε ὅτι ψηλὸ καὶ ὠραῖο ὑπῆρχε μέσα
σας ποῦ ἀργότερα θὰ μπορούσε νὰ ἐκδηλωθῇ. Δὲν σᾶς
μένει ἀπὸ τὴν πρώτη γυναῖκα τίποτε ἄλλο παρὰ τὰ ἴχνη
τοῦ ἔκφυλου συντρόφου σας. Δὲν πρέπει νὰ ἀφίνετε τίποτα
νὰ περνᾷ στὴν ζωὴ σας μὲ τὸ «ἔτσι τὸ βρήκαμε». Ἀφοῦ τὸ
σπίτι σας ἀπὸ τὴν πολυκαιρία κινδυνεύει νὰ πέσῃ γκρεμί-
σετέ το καὶ κτίσετε στὴ θέσῃ του ἄλλο. Ποδοπατήσετε τὰ
θρησκευτικὰ ψέματα ποῦ αἰῶνες τώρα ἀνέχεσθε. Γκρεμίσετε
τὸ ἀραχνιασμένο οἰκοδόμημα ποῦ μόνο γιὰ σᾶς τῆς γυναῖκες
υἰάρεται ἀκόμα. Γυρέψετε τὸ πῶς μεσ' τὴν ἀλήθεια καὶ θὰ
τὸ βρῆτε, γυρέψετε το μεσ' τὴν ἐλευθερία καὶ θὰ τὸ βρῆτε.
Διώξτε ὅλα τὰ μικροπρεπῆ πραγματάκια ποῦ ἀσχημίζουν
τὴν ζωὴν. Ἀπομακρύνετε ἀπὸ κοντὰ σας, τὴν ματαιότητα,
τὴν ἐλαφρότητα, τὸ ψέμα, τὸν ψευτοεγωϊσμό, τὴν ψευτο-
περιφάνεια.

Πάψετε νᾶσθε μεγάλα παιδιὰ!

Πάψετε νᾶσθε κοῦκλες!

Πάψετε πλέον νᾶσθε ἀνδρεῖκελα!

Καὶ ὅταν κατορθώσετε ὅλα αὐτά, ἡ πάλη σας μὲ τὸν
ἄντρα δὲν θάνε πειὰ ἄνιση· θὰ γίνετε τότε δυνατὲς, καὶ σὺν
δυνατὲς θὰ νικήσετε, σὺν δυνατὲς θὰ ἀποκτήσετε μὲ τὰ ἴδια
σας τὰ χέρια τὴν ἐλευθερία σας, τὴν ἐλευθερία αὐτὴ γιὰ
τὴν ὁποία χρόνια τώρα ὑποφέρετε τὰ πάνδεια.

RENÉ CHAUGHY :

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΚΛΑΒΑ.

Ἄπ' τὸ καιρὸ πού ἡ ἀνθρωπότητα ὑπάρχει, ἡ γυναῖκα εἶνε σκλάβα τοῦ ἀνδρός.

Κατὰ τὰ τρία τέταρτα ἀκόμα πύθηκοι, ὀπλισμένοι με μντερά δόντια καὶ μακρὰ νύχια, σκεπασμένοι ἀπὸ τροχάκια, με προεξέχουσες σιαγόνες καὶ πιεσμένο το κούτελο, ἦταν φυσικὸ οἱ προϊστορικοὶ μας πρόγονοι νὰ ἐφέρονταν σὰν ἄγρια θηρία. Δὲν παραλείψανε νὰ τὸ κάμουν. Τὰ θηλυκὰ δὲν ἦταν γι' αὐτοὺς παρὰ θύματα τοῦ διαφιλονικούσαν με τῆς πέτρες, καὶ φαντάζομαι πῶς παραμελοῦσαν ὁλότελα νὰ ζητήσουν τὴν συγκατάθεσιν ἀπὸ τῆς τρομαγμένης αὐτῆς συντροφίσης. Κερδισμένες με μεγάλο κόπο, ἔπρεπε δουλεύοντας νὰ ξεπληρώσουν τὴν τροφή τοῦ τοῦς ἔδινε ὁ ἀφέντης, καὶ φόρτωνε στὴν δοῦλά του κάθε δουλειὰ τοῦ δὲν τοῦ ἄρεσε.

Στοὺς περισσοτέρους σύγχρονους πρωτόγονους λαοὺς, ἡ γυναῖκα θεωρεῖται φορητὸ ζῷο. Ἡ τύχη τῆς δὲν εἶνε καὶ πολὺ διαφορετικὴ πρὸς μᾶς.

Ὁ προγονικὸς ἄνθρωπος ἄρπαζε τὴν γυναῖκά του

μέ την βία, ἔμεῖς ἀρπάζουμε τῆς δικῆς μας μέ πονη-
ριά: πονηριά ποῦ συνίσταται στο νά μή μαθαίνουν
τίποτε οὔτε γιά τὸ γάμο οὔτε γιά τὴν ζωή, καί τοὺς
ζητάμε ὕστερα μιὰ ψεύτικια συγκατάθεση. Ὁ προγο-
νικός ἄνθρωπος θεωροῦσε τὴν συντροφισά του σάν
κάτι δικό του, ἔμεῖς τὴν θεωροῦμε σάν κτῆμά μας·
ἐκεῖνος εἶχε πάνω της δικαίωμα ζωῆς καί θανάτου,
καί ἔμεῖς τὸ ἴδιο. Τρομοκρατοῦμε τὸ κορίτσι μέ ἀμεί-
λικτες συνθήκες, καμωμένες ἀπὸ μᾶς γιά τὸ συμφέρο
μας. Καί πάντοτε τὸ ἀρπαγμα καί ἡ βία εἶνε τὸ σύν-
θημα τῶν πιθηκοειδῶν προγόνων μας.

Καί ὅμως ἡ σιαγόνες μας μίκρναν, τὰ μυτερά μας
νύχια μεταβληθήκανε σέ ὄνυχας, τὸ κρανίο μας
ἐπλάτυνε. Ἀφοῦ θέλουμε νά ἀνακατενόμεσθε μέ τὴν
σκέψη καί τὴν λογικὴ θάταν προτιμώτερο ἢ πράξεις
μας νά συμφωνοῦσαν μέ τῆς σκέψεις μας, καί νά
ἐγκαταλείπαμε ἀνήμερες ποῦ ἀποχτήσαμε τὴν ἐποχὴ
ποῦχαμε ἀκόμα μακρὰ νύχια καί μυτερά δόντια.
Ὅλη μας ἡ κοινωνικὴ ζωὴ ὅλη μας ἡ ζωὴ, ἡ γεννη-
τικὴ ζωὴ (sexuelle) ἰδιαίτερος, εἶνε χτισμένη πάνω
σέ παραδόσεις ἀγρίων θηρίων. Πρέπει ἡ κατάσταση
αὐτὴ νά πάψῃ.

Μερικὲς ἀγαθὲς ψυχὲς σκέπτονται πῶς εἶνε νόμιμο
νά κρατιέται ἡ γυναῖκα σέ κατώτερη θέση γιά τὸν
λόγο ὅτι εἶνε πειὸ ἀδύνατη. Λογικὴ ἀγρίων θηρίων,
πάντοτε. Ἄν ἡ λέξεις δικαίωμα καί καθήκον εἶχαν
μαμμιά σημασία θᾶπρεπε νά ποῦμε ἀντίθετα, ὅτι
πρέπει νά ἐπιβάλλουμε περισσότερα καθήκοντα στοὺς
δυνατοὺς καί νά παραχωρήσουμε περισσότερα δικαι-
ώματα στοὺς ἀδύνατους. Ἄλλωστε ἡ ἀδυναμία τῆς
γυναῖκας εἶνε σχετικὴ: μερικὲς γυναῖκες εἶνε πειὸ

δυνατὲς ἀπὸ μερικοὺς ἄντρες. Σὲ πολλὰ ζῶα τὸ ἀρσενικὸ καὶ τὸ θηλικὸ ἔχουν τὴν ἴδια δύναμη, μάλιστα δὲ στὸν ἀγῶνα τὸ θυλικὸ εἶνε τρομερώτερο. Ἡ ἀδυναμία λοιπὸν δὲν εἶναι ἀναγκαστικὴ ἀναλογία στὸ μητρικὸ καθῆκον. Ἄν ἡ γυναῖκα εἶνε σήμερα πειὸ λεπτοκαμωμένη ἀπὸ τὸν σύντροφό της, δὲν εἶνε παρὰ ἀποτέλεσμα μιᾶς μακρυνῆς διαίρεσης τῆς δουλειᾶς μεταξὺ των, ἐκεῖνος πολεμῶντας καὶ κυνηγῶντας, ἐκεῖνη φροντίζοντας γιὰ τὸ σπίτι καὶ γιὰ τὰ παιδιὰ. Ἡ μυϊκὴ ἄλλωστε δύναμη δὲν ἔχει καμμιά πειὰ σημασία στὴν σύγχρονη κοινωνικὴ ζωὴ· δὲν μπορεῖ λοιπὸν αὐτὸ νᾶνε αἷτιο ἀνισότητος. Ὅσο πάει καὶ αὐξάνει ἡ ὑπεροχὴ τῆς ἐνεργητικότητος τῶν νεύρων, τοῦ ἐγκεφάλου ποῦ σκέπτεται καὶ θέλει. Ἐπειδὴ τὸ νευρικὸ σύστημα τῆς γυναίκας δὲν μπόρεσε νὰ μᾶς δώσῃ σὲ σκέψη καὶ θέληση ὅ,τι μᾶς ἔδωσε τοῦ ἄντρα, γι' αὐτὸ θὰ πῇ πῶς πρέπει νὰ βασιεῖται σὲ κηδεμονία. Καθόλου. Ὅπως ὅλες ἡ ἀνθρώπινες υπάρξεις εἶσι καὶ ἡ γυναῖκα κλειῖ μέσα τῆς μεγάλης δύναμης. Ἀς τὴν ἀφήσουν νὰ τὴν ἐξωτερικέψῃ καὶ νὰ τὴν ἀναπτύξῃ μὲ τὸν δικό της τρόπο. Μόνη αὐτὴ εἶνε κριτὴς γιὰ ὅ,τι μπορεῖ ἢ γιὰ ὅ,τι πρέπει νὰ κάμῃ. Ἡ ἴδια πάντοτε ἱστορία. Οἱ εὐγενεῖς δὲν ἤθελαν οἱ ἄστοι νὰ χειραφετηθοῦν: ἐνομίζονταν ἀνώτεροι τους. Οἱ ἄστοι δὲν θέλουν οἱ ἐργάτες νὰ ἐλευθερωθοῦν: νομίζονται κι' αὐτοὶ ἀνώτεροι. Οἱ στρατιωτικοὶ θέλουν νὰ φανοῦν ἀνώτεροι ἀπὸ τοὺς πολίτες, καὶ οἱ παπάδες ἀνώτεροι ἀπὸ τοὺς λαϊκοὺς. Οἱ πολιτισμένοι παρατηροῦν ἀπὸ τὸ ὕψος τους τοὺς ἄγριους, μὴ διακρίνοντας πῶς ἡ ἀπόστασις ποῦ τοὺς χωρίζει (γιὰ πόσα λεπτά;) δὲν εἶνε παρὰ συμβάν τῆς γενικῆς ἐξέλιξης. Κάθε λαὸς

νομίζει πῶς εἶνε ἀνώτερος ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Καθένας μας νομίζει τὸν ἑαυτό του πειὸ στοχαστικὸ ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Ἡ πίστις τοῦ ἄντρα γιὰ τὴν ὑπεροχὴ του πάνω στὴν γυναῖκα δὲν ἔχει πειὸ σοβαροὺς λόγους. Δὲν εἶνε παρὰ ἀποτέλεσμα ἐγωΐσμου καὶ δεσποτισμοῦ.

Πρὸ πάντων ἐπιθυμία δεσποτισμοῦ. Στὸ διάβασμα τοῦ Κώδικα παρατηροῦμε πῶς οἱ ἄντρες ἔκαμαν τοὺς νόμους. Ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖο οἱ νομοθέτες μιλάνε γιὰ τὰ δικαιώματα καὶ γιὰ τὰ καθήκοντα καθενὸς ἀπὸ τοὺς δυὸ συζύγους, ὁ τρόπος ὁ ὅλως διόλου διαφορετικὸς ποῦ θεωροῦν τὴν μοιχείαν τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ ἄλλου, ὁ τρόπος ποῦ μεταχειρίζονται τὴν ἀπάντρευτη μητέρα καὶ τὸν νόθο, εἶνε μὰ τὴν ἀλήθεια θαυμάσια πράγματα. Ἡ νόμιμη δύναμις τοῦ ἄντρα εἶνε ἀπεριόριστη, τῆς γυναῖκας καμμιὰ. Τοῦ ἀνήκει ὅχι ὅμως αὐτὸς σ' αὐτήν. Ἐξαστάται ἀπὸ τὰ κέφια τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ γιὰ νὰν εἴη ἡ γυναῖκα παντοτεινὰ εὐτυχισμένη ἢ δυστυχισμένη. Ὁ νόμος ποῦ τὴν παράδωσε δὲν τὴν ὑπερασπίζει. Συμβαίνει δηλαδή, γιὰ νὰ ποῦμε τὴν ἀλήθειαν ὅτι συνέβαινε στοὺς προϊστορικοὺς καιροὺς: ἡ γυναῖκα θεωρεῖται ὅχι σὰν ἄτομο ἀλλὰ σὰν χτῆμα. Γιὰ νὰ μπορέσῃ ἡ ἀγάπη νὰ γεννηθῇ καὶ νὰ διατηρηθῇ μεταξὺ τοῦ ἀφέντη καὶ τῆς δούλας χρειάζονται ἐξαιρετικὲς περιστάσεις. Σχεδὸν πάντοτε δὲν ὑπάρχει ἀγάπη· τὸ μόνο ποῦ ὑπάρχει εἶνε τὸ ἀντάλλαγμα δυὸ στιγμιαίων ἐπιθυμιῶν, ἢ ἀκόμη χειρότερα: προστυχὰ ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος, ὑποταγὴ ἀπὸ τ' ἄλλο. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν γάμο, ἡ ἰδιοκτησίαν εἶνε ἐκβιασμός.

Γιὰ νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τὴν ἐξευτελιστικὴν αὐτὴν κατάστασιν, ἡ γυναῖκα ζητάει λίγο λίγο νὰ ἐλευθερωθῇ

ἀπὸ τὴν ἀντρίκια κηδεμονία καὶ νὰ ζήσῃ ἀπ' τὴν ἴδια
τῆς τὴν δουλειά. Ἄλλὰ καὶ ἐδῶ βρίσκεται μπροστὰ στὸν
ὑπεροπτικὸ κύριό της, ὁ ὁποῖος γιὰ πληρωμὴ καταπι-
εστικῆς δουλειᾶς τῆς δίνει γυναικεῖα μεροκάματα.
Πάντοτε ὁ δυνατὸς ὑποδουλόνοντας τὸν ἀδύνατο, ἡ
αἰώνια παντοτεινὴ πιθηκίστικα παρὰδοσι.

Γιὰ νὰ μὴ πεθάνουν, πολλὲς γυναῖκες γυρεύουν
καταφύγιο στὴν πορνεία. Ἄν ἦταν τουλάχιστο βέβαιες
πῶς κάμνοντάς το, θὰ ξέφευγαν τὸν ἀπὸ ἀσφυξία ἢ
ἀπὸ πνιγμὸ θάνατο...

Κάθε φορὰ ποῦ προσπαθεῖ ἡ γυναῖκα νὰ χειρα-
φετηθῇ, κάθε φορὰ ποῦ θέλει, ἀπὸ πρᾶγμα ποῦ ἦταν
νὰ γίνῃ ἄτομο, ὁ ἄντρας βάνει ὅλες του τῆς προσπά-
θειες γιὰ νὰ τὴν ἐμποδίσῃ. Δὲν θέλει ν' ἀφήσῃ τὴν γυ-
ναῖκα ν' ἀναπτύξῃ τῆς διανοητικῆς της δυνάμεις, δὲν
θέλει νὰ γίνῃ ὁμοία του. Οἱ βουλευταὶ δὲν θέλουν
γυναῖκες ἐκλεκτοὺς καὶ ἐκλέξιμες· οἱ δικασταὶ δὲν
θέλουν γυναῖκες δικηγόρους· οἱ γιατροὶ δὲν θέλουν
γυναῖκες ὑψηλῆς ἢ καθυγῆτριες. Στὴν σχολὴ τῶν
ὠραίων τεχνῶν, οἱ κύριοι μαθηταὶ περιφρονοῦν τῆς
μαθήτριες. Ἐ λοιπὸν μὲ ὅλη τὴν ἐλεεινὴ ὑποδοχή,
μὲ ὅλες τῆς δυσκολίας, ἀρκετὲς γυναῖκες ἀσχολοῦνται
στῆς ἐπιστῆμης, στὰ γράμματα καὶ τῆς τέχνης, καμμιά
φορὰ μάλιστα καλλίτερα κι' ἀπ' τοὺς ἄνδρες.

Δὲν πρέπει νὰ τὸ κρύβουμε : κατὰ βάθος ὁ ἄντρας
περιφρονεῖ τὴν γυναῖκα, καὶ τὰ εὐγενικά του φερσί-
ματα ἀπέναντί της, δὲν εἶνε τίποτε ἄλλο παρὰ μιὰ
συχαμερὴ ὑποκρισία, προορισμένη νὰ σκεπάσῃ τὴν
δουλίστικα θέσιν ποῦ σκληρὰ τὴν βαστᾷ. Κάτω ἀπ'
τὸ βερνίκι τῆς ἐπίδειξης κρύφτεται ὁ ἄγριος καὶ
ἀνάνδρος ἀφέντης.

Ἡ περιφρόνησις αὐτὴ φθάνει ὥς καὶ σ' αὐτὴ τὴν γλῶσσαν. Γιὰ νὰ ὀνομάσουμε ὅλα τὰ ὄντα τοῦ εἵδους μας, λέμε : ὁ ἄνθρωπος, οἱ ἄνθρωποι ἢ ἀνθρωπότης. Ἡ Γυναῖκα συμπεριλαμβάνεται ἐκεῖ μέσα, σὰν κάτι δευτερεύον· δὲν τῆς κάμνουν οὔτε τὴν τιμὴ νὰ τὴν ὀνομάσουν.

Βεβαιόνοντας ὁ ἄντρας πῶς ἀπέκλεισε τὴν γυναῖκα ἀπ' τὴν κοινωνικὴ ζωὴ μόνο καὶ μόνο γιὰ τὴν ἀδυναμία τοῦ ὁργανισμοῦ της, ψεύδεται. Γιατὶ ἂν ἦταν ἀληθινό, ὁ ἄντρας θάπερνε ὅλες τῆς κουραστικὲς καὶ συχαμερὲς δουλειάς, πρῶγμα ἐννοεῖται ποῦ δὲν συμβαίνει, καὶ θάφινε στὴν φίλη του ὅλες τῆς καθιστικὲς δουλειάς, πρῶτ' ἀπ' ὅλα τὴν σπουδὴν. Αὐτὸ ἀκριβῶς δὲν θέλησε ὁ ἄντρας. Ἀπ' τὸν καιρὸ ποῦ ὑπάρχουν κοινωνίες, ἔβαλε ὅλες τοὺς τῆς προσπάθειες γιὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν γυναῖκα ν' ἀναπτυχθῇ. Γιατί; Διότι ἕνας σκλάβος ποῦ ἀναπτύσσεται γίνεται καλὸς σκλάβος.

Ἡ ἀνατροφὴ τῆς νεαρᾶς εἶνε ἀνατροφὴ δούλας. Δὲν φροντίζουν πῶς νὰ ἀναπτύξουν τῆς ιδιότητές της, ἀλλὰ μόνο νὰ τὴν φορμάρουν γιὰ τὰ γούστα ἐνὸς ἀφέντη. Τὴν διδάσκουν ἀκριβῶς, ἐκεῖνο ποῦ χρειάζεται γιὰ νὰ μὴ κάνῃ πολλὰ ὀρθογραφικὰ λάθη καὶ γιὰ νὰ μὴ φαίνεται πολὺ βλάκας σὲ μιὰ κουβέντα : στολίζουν τὸ μυαλό της μὲ μερικὲς ψυχαγωγικὰς τέχνας, τὴν ἀφίνουν νὰ μάθῃ πιάνο, γιατί δὲν εἶνε καὶ πολὺ ἐπικίνδυνον στὰ ἀντρικὰ προνόμια. Ἔχουν ὅμως τὸ νοῦ τους νὰ μὴν τὴν μάθουν ἐπιστήμες, ποῦ θὰ τῆς ἄνοιγαν τὰ μάτια στὰ θρησκευτικὰ καὶ Κοινωνικὰ ψέματα, βάσεις τῆς σκλαβιάς της· δὲν θέλουν νὰ κυτᾷ τὴν κοινωνίαν κατὰ πρόσωπον, δὲν θέλουν νὰ

ἀνατροφῇ μέσα σὲ ιδέες, ποῦ θὰ τὴν ἔκαναν πιθανὸ νὰ ἐπαναστατήσῃ.

Τὴν καρφόνουν στὸ σπίτι, μέσα στῆς κατσαρόλες καὶ στῆς δαντέλες. Ἀποβλακώνουν τὸ νοῦ της μὲ βλαβερὰ διαβάσματα ταπεινώνουν τὸν χαρακτήρὰ της μὲ τὴν συνήθεια τῆς ὑπακοῆς. Νὰ ὑπακούῃ! προσπαθοῦν νὰ τὴν πείσουν ἀπὸ τὴν πειρὸ νεανικὴ ἡλικία πῶς αὐτὸ καὶ μόνο εἶνε τὸ σπουδαιότερο πρᾶγμα τῆς ζωῆς της. Συγχρόνως, ἀποπλανοῦν τὸ ἠθικὸ της μὲ προτροπὰς ψευτοενάρετες, πραγματικῶς ἐξευτελιστικῆς. Τῆς λέγουν ὅτι εἶνε ντροπὴ νὰ ἀγαπήσῃ πιστὰ ἓνα νέο καὶ νὰ γίνῃ μητέρα μὲ ἄλλο τρόπο ἀπὸ τὴν καθιερωμένη ἐθιμοτυπία· τὴν πείθουν ὅτι δὲν εἶνε ντροπὴ νὰ πουληθῇ ὡς ἓνα γέρο, σύμφωνα μὲ τὴν ἐθιμοτυπία. Κουρτώνοντας τὴν τὴν ἀλήθεια, ὀρίζοντας τὴν τὸ διάβασμα, τὴν ἐξευτελίζουν· τὴν βροῖουν ὑποθέτοντας, πῶς ἂν παραδίδονταν στὸν ἴδιον τὸν ἑαυτὸν της θάταν ἀνίκητὴ νὰ βασταχθῇ· τὴν θεωροῦν μαζὺ μὲ τὸ χριστιανισμὸ, ἀκάθαρτη ὑπαρξή. Μὲ ταπεινωμένο τὸ σῶμα — καὶ τὸ χειρότερο — τὸ μυαλό, ἢ γυναῖκα εἶνε ὑποκείμενη σὲ ὅλες τῆς δυσειδαιμονίες, σὲ ὅλες τῆς προλήψεις.

Ἔ λοιπόν! Θέλουμε γιὰ τὴν γυναῖκα καθὼς καὶ γιὰ τὸν ἄντρα μιὰ ἀνατροφή ἐντελῶς ἐπιστημονικὴ. Ἡ ἐπιστῆμες, πρὸ πάντων ἢ φυσικὲς ἐπιστῆμες εἶναι ἀπαραίτητες στὴν γυναῖκα. Πρῶτα γιὰ νὰ καθαρίσουμε μιὰ γιὰ πάντα τὸ μυαλό της ἀπ' ὅλες τῆς θρησκευτικῆς βλακειῆς ποῦ εἶνε γιομάτη. Ὑστερα, ἐπειδὴ ὁ κύριος σκοπὸς τῆς γυναῖκας εἶνε ἡ τεκνοποίησις καὶ ἡ ἀνατροφή, γι' αὐτὸ πρέπει νὰ μάθῃ τὶ θὰ πῇ ὀργανισμός, ζωὴ, ἀγάπη, θάνατος. Πῶς μπορεῖ νὰ πῇ

πῶς εἶνε σὲ θέση νὰ περιποιηθῇ ἓνα παιδί, ἀφοῦ δὲν ξέρει τί θὰ πῇ ἀνατομία, φυσιολογία, γιαιτρική. Θᾶθ'ελα ὅλες ἡ νέες καὶ οἱ νέοι νάκαναν μία ἐξάσκησι γιὰ δυὸ-τρία χρόνια στὰ νοσοκομεῖα, καὶ νὰ μάθεναν νὰ σέβωνται τὸν ἀνθρώμινο πόνο. Αὐτὸ θ'ἄξιζε περισσότερο ἀπὸ τὰ μαθήματα τοῦ πιάνου

Σκλάβα αἰῶνες τώρα, ἡ γυναῖκα διατήρησε συνήθειες σκλάβας, σκέψεις σκλάβας γοῦστα σκλάβας. Παρατηρήστε την: στήν πιὸ τίμια, θὰ βρῇτε ἴχνη αἰσχροκέρδειας ἀπέναντι καὶ αὐτοῦ ἀκόμη τοῦ ἀντρός της. Ὅταν τῆς προσφέρουν ἓνα καινούργιο φόρεμα, ἓνα ὀτιδήποτε δῶρο, γίνεται τρυφερώτερη. Ὅπως ὅλες ἡ σκλάβες, κανχιέται γιὰ τὴν ἐπιτυχία, προτιμᾷ τὴν μετριότητα ποῦ φαίνεται ἀπὸ τὴν ἀληθινὴ ἀξία ποῦ μένει κρυμμένη. Αἰσθάνεται τὴν ἀρρωστιάσεια ἀνάγκη νὰ φαίνεται, νὰ ἐπισύρῃ τὰ βλεμματα, αἰσθάνεται τὴν ἐλεεινὴν ἐπιθυμία νὰ κυριαρχῇ, νὰ ταπεινώνῃ. Ὅπως ἡ ἄγριος, εἶται κι' αὐτὴ ἀγαπᾷ τὰ χρυσαφικά, τὰ κομβολόγια, ἄχρηστα καὶ φορητὰ στολίδια· μένει ὁλόκληρες ὥρες μπροστὰ στῆς βιτρίνες τῶν κοσμηματοπωλείων· μροστὰ σὲ πράγματα ἄσχημα ποῦ λαμποκοποῦν ὅμως. Φορτώνεται ἀπὸ περιδέρια, βραχιόλια, δαχτυλίδια, κορδέλες, ἀπὸ ἅπειρα ἀκόμα μικροτεχνήματα, ποῦ δὲν ἔχουν κανένα λόγο ὑπάρξεως, παρὰ μόνο γιὰ νὰ στοιχίζουσιν πολὺ χρήμα καὶ κατὰ συνέπεια νὰ ἐπιδεινώνουν τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς.

Ὅλη της ἡ τουαλέττα ἄλλωστε εἶνε ἀντίθετη στήν ὑγιεινὴ καὶ στήν καλαισθησία. Φορᾷ φτερά στὸ κεφάλι σὰν τοὺς ἄγριους. Σὰν τοὺς ἄγριους φορεῖ φυλαχτά, μικρὰ γουρουνάκια ἢ τετράφυλλο τριφυλὶ. Σὰν

τοὺς ἄγριους χρωματίζει τὸ σῶμα της, βάφει τὰ μάτια της, τὰ μάγουλά της, τὰ χεῖλη της. Σὰν τοὺς ἄγριους παραμορφώνεται καὶ κολοβώνεται. Τρυπᾷ τ' αὐτιά της γιὰ νὰ κρεμάσῃ σκολαρίκια: πάλιν καλὰ ποῦ ἔχασαν τὴν συνήθεια νὰ τρυποῦν τὰ ρουθούνια καὶ τὰ χεῖλη. Πιέζει τὰ πόδια της σὲ παράξενα ὑποδήματα ποῦ τὴν δυσκολεύουν στὸ περπάτημα· πιέζει τοὺς πνεύμονάς της καὶ τὸ στομάχι της, μέσα σὲ στηθόδεσμο ποῦ ἐκθέτει τὴν ὑγεία της καὶ τὴν ὑγεία τῶν παιδιῶν ποῦ θὰ γεννηθοῦν... ἂν μποροῦν! Ἄλλὰ τῆς εἶνε ἀδιάφορο: στὰ μυαλὰ ποῦ ἡ σκλαβιὰ ἔταπείνωσε, ἡ ματαιιότητα εἶνε δυνατότερη ἀπ' ὅλα.

Ἡ κατάστασις αὐτὴ πρέπει νὰ πάψῃ. Πρέπει ἡ γυναῖκα νὰ ἔχῃ συνείδησιν τοῦ ἑαυτοῦ της, πρέπει νὰ ἀντιδράσῃ τὴν τωρινή της κατάστασις, πρέπει πειὰ νὰ ἀρνηθῇ νὰ εἶναι ἐδῶ μιὰ κοῦκλι, ἐκεῖ μιὰ δοῦλα, παντοῦ ἰδιοκτησία. Πρέπει νὰ μάθῃ ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀξιοπρέπεια καὶ κατὰ συνέπεια ἠθικότητα γιὰ ἓνα ἄτομο, παρὰ στὴν ἐλευθερίᾳ, στὴν τέλεια κατοχὴ τοῦ ἑαυτοῦ του. Ἄς θελήσῃ νὰ ἐλευθερωθῇ καὶ θὰ ἐλευθερωθῇ. Ἡ ἐλεύθερη γυναῖκα εἶνε μιὰ ἐπανάστασις στὸν κόσμον ποῦ τῆς συνέπειές της δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ λογαριάσῃ. Εἶνε τὸ τέλος τῆς θρησκείας, ποῦ δὲν ὑπάρχει πειὰ παρὰ μόνο γιὰ τὴν γυναῖκα, καὶ ἀπ' αὐτὴν βαστᾷ ἀκόμα στὸ παιδί καὶ στὸν ἄντρα. Εἶνε τὸ τέλος τοῦ πολέμου, τοῦ φονιά αὐτοῦ, συζύγων καὶ παιδιῶν, ποῦ ἡ γυναῖκα καὶ ἡ μητέρα ἀπαιχθάνονται μέσα ἀπ' τὴν καρδιά των. Γιατὶ ἡ ἐπίδοσις τῆς γυναῖκας στῆς ταπεινὲς δουλιὲς εἶχε αὐτὸ τὸ καλὸ τουλάχιστο ὅτι τὴν ἔκαμε νὰ χάσῃ τὴν κτηνώδικια

αὐτὴ συνήθεια, τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ ἐγκλήματος. Ἡ ἀναπτυγμένη γυναῖκα μπένοντας στὴν κοινωνικὴ ζωὴ θὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀποτελεσματικώτερον μέσον γιὰ νὰ εἰρηνεύσῃ καὶ ἀφοπλίσῃ τὸν κόσμον, παρὰ οἱ ψεύτικοι λόγοι τῶν τυράννων. Εἶνε τὸ τέλος τῆς πορνείας, τῆς αἰσχρῆς καὶ πωλημένης κραιπάλης. Εἶνε τὸ τέλος τῆς βασιλείας τοῦ ἐκβιασμοῦ, τοῦ ποδοπατήματος τῶν ἀδυνάτων ἀπὸ τοὺς δυνατοὺς. Εἶνε ὁ ἐρχομὸς τῆς εὐσπλαχνίας καὶ τῆς καλωσύνης.

Ἡ ἐλεύθερη γυναῖκα, εἶνε μιὰ καινούργια ἀνθρωπότητα ποῦ ἀνατέλλει.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Προσεχῶς θὰ μεταφραστοῦν καὶ ἔργα τῶν :

E. Malatesta
André Lorulot
Félix Le Dantec
Charles Darwin
Arthur Schopenhauer
Alfred Giard
E. Armand
Baruch Spinoza
Alfred Fouillée
Pierre Kropotkine
Elisée Reclus
Théodule Ribot
Oscar Wilde
Denis Diderot
Marie-Jean Guyau
Auguste Strindberg
Han Ryner
Madeleine Vernet
Léonide Andreief
Fédor Dostoïewski
M. Berthelot
Em. Kant
Anatole France
Palante
καὶ ἄλλων.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000083219

— ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΤΡΙΜΗΝΟ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ο ΤΟΜΟΣ 500 ΣΕΛΙΔΕΣ ΚΑΙ ΑΝΘ

ΦΡ. 20 ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

"GRAMMATA" - P. O. B. 1146 - ALEXANDRIE.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

A10617

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΚΑΣΙΜΑΤΗ & ΙΩΝΑ- ΑΛΕΞΑΝΤΡΕΙΑ